

Motion till riksdagen

1989/90:Sk37

av Pär Granstedt (c)

med anledning av prop.1989/90:50 om
inkomstskatten för år 1990, m.m.

De skatteskärpningar för boendet som regeringen föreslår kommer att på ett olyckligt sätt sammanfalla med den nya fastighetstaxeringen. Sett över landet i sin helhet kommer de höjda taxeringsvärdena visserligen att bli besvärande, men ändå möjliga att bära med den förändring av fastighetsbeskattningen som föreslås. Denna förändring överensstämmer också med krav som tidigare framförts från centerpartiet.

Vissa delar av landet drabbas dock på ett extremt sätt. Dit hör storstadsområdena, och inte minst Stockholmsregionen. I Stockholms län har regeringens misslyckande på regionalpolitikens och bostadspolitikens område lett till en fullständigt överhettad bostadsmarknad, med orimliga prisstegringar på fastigheter som följd.

De höga priserna på t ex småhus är redan i sig en tung belastning för regionens innevånare, i synnerhet för unga barnfamiljer. Taxeringsvärden och en fastighetsbeskattning som utgår från denna onaturliga prisnivå blir börda på börda. Två småhus med livärdig standard ger samma nytta till sina ägare oavsett om de ligger i Stockholm eller i en mindre ort. Skillnaden ligger i inköpspris, och därmed kapitalkostnader. För den som drabbas av högre boendekostnader för samma bostad, och dessutom en högre skatt, måste det upplevas som att det är en kostnad som beskattas och inte en tillgång.

Ännu mer absurd blir situationen för bofasta skärgårdsbor. Prisnivån för fastigheter i skärgården utgår inte från bofastas situation, utan från kapitalstarka fastlänningars efterfrågan på ett begränsat fastighetsbestånd. En 3-4-dubbling av taxeringsvärdena, som tycks bli följden kan i praktiken göra det omöjligt att leva och försörja sig i skärgården. Det är en effekt som knappast kan vara avsedd.

På hyresmarknaden tillämpas bostadssociala principer enligt vilka spekulativa värden inte tillåts bestämma hyresnivån. Det blir inte fastigheternas marknadsvärde som avgör hyran, utan en bruksvärdering av bostaden. Det borde vara rimligt att tillämpa samma principer när det gäller småhus och bostadshus på jordbruksfastigheter.

Jag föreslår därför att fastighetstaxeringen i dess nuvarande utformning inte läggas som underlag till fastighetsbeskattningen av småhus och bostadshus på jordbruksfastigheter. I stället bör ett bruksvärdessystem utvecklas, där varje småhus åsätts ett bruksvärde, som i princip skall vara detsamma för fastigheter med likvärdig standard oavsett var de ligger. En viss lägesfak-

tor bör kunna inkluderas som tar hänsyn till närhet till allmänna kommunikationer och service. Det skulle innebära lägre belopp i glesbygd.

Mot. 1989/90
Sk37

Ett sådant bruksvärdessystem bör skyndsamt utarbetas. I avvaktan härpå bör fastighetsbeskattningen för dessa fastighetstyper 1990 ske efter nu gällande regler och med nu gällande taxeringsvärde.

Hemställen

Med stöd av vad som anføres hemställer jag

1. att riksdagen hos regeringen begär ett bruksvärdessystem som bas för fastighetsbeskattning av småhus och bostadshus på jordbruksfastigheter.
2. att riksdagen beslutar att beskattningen 1990 av dessa fastigheter för 1990 skall ske efter samma regler och taxeringsvärden som för 1989.

Stockholm den 28 november 1989

Pär Granstedt (c)